

OM JOHANNES DRAGSDAHL OG MARTINUS

af Vibeke Møller

Et brev dumpede ind ad brevkassen, en vane breve nu engang har. Sommetider er det spændende breve, sommetider ubetydelige, og enkelte "sætter noget igang". Brevet, som kom den dag, satte noget igang hos mig. Ordlyden af brevet var: "*Kære Vibeke Møller, jeg har kun mødt dig en enkelt gang, men jeg ved, at Johannes sætter stor pris på dig, derfor spørger jeg dig om du vil medvirke med et bidrag til festskriftet i anledning af Johannes' 70 års fødselsdag?*" Og ved tanken om det meget, Johannes og Mogens igennem et langt liv har betydet for hinanden, var sagen oplagt.

Det var sommer, året var 1946. To år forinden havde vi, Mogens og jeg, mødt Martinus og hans verdensbillede og var klar over, at nu havde vi fundet det, som vi altid mere eller mindre ubevidst havde søgt, og i kølvandet af mødet med Martinus fik vi mange nye venner. Som sagt, sommeren 1946 - et år med megen aktivitet idet "Kosmos Feriekoloni" blev udvidet med "Klintsøgård", hvortil hørte nogle store arealer, som var velegnede til at bygge en ny og meget større foredragssal på, udstykke flere sommerhusgrunde samt ombygge to pavilloner til 27 lejligheder, som kunne udlejes i sommersæsonen. Derved blev feriekolonien dobbelt så stor og blev omdøbt til "Kosmos Ferieby", som nu har fået navnet "Martinus Center".

Ja, en travl og begivenhedsrig sommer var det, mange venskaber blev knyttet, nogle varige, andre gled ud igen, men et betydningsfuldt venskab opstod, da Johannes og Mogens mødte hinanden den sommer. Et venskab og et kammeratskab der rummede fælles interesser, samme livsholdning og samme målretning. Lige ivrige begge to med at udveksle hinandens ideer, meninger og holdninger. Johannes var jo på det tidspunkt meget optaget af tanker omkring oprettelse af en ny højskole, en højskole i livskunst med plads til alle de nye spændende synsvinkler og nye synspunkter, der bl.a. kom frem gennem kendskabet til Martinus' analyser af det nye verdensbillede. Krigen var slut, nye strømninger pressede på, hver for sig og sammen stod de overfor afgørende beslutninger i deres liv.

På den måde skabtes grundlaget for deres livslange venskab, som Johannes så varmt gav udtryk for, da han på den smukkeste måde sendte sin ven og kammerat på den sidste rejse fra dette plan i foråret 1980. Mange år gik efter deres møde - mange planer gennemførtes - og begge oplevede de både kriser og succeser i deres arbejde. Johannes gennemførte sin teologiske embedseksamen - på trods af megen skepsis fra mennesker, som kunne finde på at sige: "*Hvordan kan De dog være præst og samtidig arbejde med Martinus' analyser?*" Hvortil svaret altid promte lød: "*Måske havde jeg ikke været præst uden*".

Det var slidsomme, men frugtbare år for dem begge dengang, meget skulle på plads. Først på "Klintsøgård" sammen, sidenhen da Johannes arvede slægtsgården "Søtoftegård" i 1954. På Klint arbejdede Johannes tæt på Martinus, og ved et sådant nært samvær i arbejde med jordnære opgaver, lærer man mange ellers ukendte sider af hinanden at kende.

For eksempel oplevede Johannes engang sammen med Martinus at skulle finde en kogekone med en dags varsel til det store køkken på "Klintsøgård". Situationen var katastrofal, men Johannes mente at kunne finde frem til en på Tuse Næs. De søgte på kryds og tværs i en timestid, men forgæves. Til sidst erklærede Martinus uden mindste ærgelse eller tale om spildt tid: "*Nu har vi gjort, hvad vi kunne - nu må Forsynet ordne resten*". Og man må sige, at Johannes senere fik god brug for Forsynet, for at det skulle kunne lykkes at få en skole op at stå, hvor der kunne skabes grobund for nye tanker, for kristendommen i nye former og andre emner i relation til et nyt verdensbillede.

Om Johannes Dragsdahl og Martinus

Omkring den tid var Mogens i fuld gang med at etablere sin foredragsvirksomhed, som skulle komme til at strække sig over hele Danmark, til Sverige, Tyskland og flere andre lande. Mogens' udgangspunkt var helt naturligt at undervise i Martinus' kosmiske analyser. Og hvad var da mere nærliggende for Johannes, end at bede Mogens om at medvirke med foredrag om et nyt verdensbillede i lyset af Martinus' Åndsvidenskab? Dette kom til at foregå både på Johannes' kursusrækker, i studiekredsene på aftenskolerne og selvfølgelig på "Søtoftegård".

Herved udbyggedes deres venskab med et livslangt, dejligt samarbejde. Et samarbejde, som igennem mange år vedblev at være til stor glæde, inspiration og opmuntring for Mogens. Lige nemt var det ikke altid, hverken for Johannes eller for Mogens, at få Martinus' tanker til at trives indenfor en kirkelig sammenhæng. Vi ved, at Martinus nøje fulgte dette eksperiment med sin sædvanlige kærlighed, idet han var tryk ved tanken om Johannes' samvittighedsfulde måde at arbejde med tingene på.

I forbindelse med dette husker jeg tydeligt, at Johannes ved en bestemt lejlighed spurgte Martinus om, hvad han ville sige til engang at få omtalt sine tanker fra en prædikestol? Martinus svarede dertil begejstret og spontant: "*Ih! hvor ville der komme dejligt mange mennesker i Kirke*". Martinus betragtede ikke sine analyser som en isoleret åndsretning - og hans tanker skulle kunne fungere ude i det virkelige liv - med alle dets daglige pligter og ansvar. Dette har Johannes til fulde forstået ved med stor dygtighed, indsigt og ildhu at skabe højskolen "Søtoftegård", der står som en livsbekræftende, levende skole med rummelig plads til alle de livsnære strømninger indenfor de senere års nytænkning. Den kan dække det store behov, der findes for at få kendskab til "Det nye verdensbillede".

Jeg har bestræbt mig på ikke at ende med en lang lovprisning af Johannes' store og uegennyttige arbejde, men lad da en stille tak snige sig ind. En tak, som rummer taknemmelighed over den store højskole, du gennem dit livsværk har skabt til megen glæde og stor hjælp for de mange, som hungrer efter viden om alt det nye, der netop nu sker omkring os.

-

Dette er et biografisk kapitel (s. 100-102) fra festskriftet "Sandheden tro i kærlighed", der blev udgivet i anledning af Johannes Dragsdahls 70-års fødselsdag. Skrevet af Vibeke Møller.

Vibeke Møller, f 1915. Har gennem mange år arbejdet med i Martinus' ferieby "Kosmos". Gift med Mogens Møller, der var rejsesekretær for Martinus Instituttet fra 1945 til sin død i 1980. Han var en af Martinus' nærmeste medarbejdere og har holdt foredrag om Martinus' kosmologi ikke blot her i Danmark men også i Sverige, Tyskland, England og Californien. Mogens Møller mødte Johannes Dragsdahl i 1945, og han holdt flere ugekurser og foredrag på Søtofte.

Må kun citeres med udtrykkelig kildeangivelse.